

Vinnudagurin - komin fyrri at vera

Fríggjadagin vóru topparnir í føroyskum vinnulívið savnaðir í Norðurlandahúsinum til vinnudag. – Dagurin varð sera væl móttikin, tí vinnulæivsfólk hava eisini tørv at hittast til annað enn arbeidsbólkar, sigur Jan Mortensen, stjóri í Vinnuhúsinum, sum fyrireikaði dagin. Og stjórin er ikki bangin fyrri at viðganga, at vinnudagurin er kominn fyrri at vera

Teir lurta við áhuga. Magni Arge, stjóri í Atlantsflog, Finnbogi Arge, landsstýrismaður við vinnumálum og Janus Petersen, stjóri í Føroya Banka, meðan Asger Aamund, danskur vinnulívsmaður sigur nøkur vísðómsorð ...

SVEINUR TRÓNDARSON

– Tá eg hyggi út yvir fjøldina, veit eg ikki um eg torið at siga nakað, tí tey, sum sita her, vita alt, sum eg havi hug at tríva í, segði landsstýrismaðurin í Vinn-umálum, Finnbogi Arge, tá hann tók orðið í Norðurlandahúsinum vinnudagin.

Og taka vit hann upp á orðið, so vóru møguleikar-

nir til staðar.

Vinnudagur var, og so at siga alt, sum kundi krúpa og ganga, og sum hevur við vinnu at gera, var at síggja í Norðurlandahúsinum.

Og alt hetta gevur Jan Mortensen, stjóra í Vinnuhúsinum ábendingar um, at tankin við degnum er náddur og tiltakið eydnaðist væl.

– Tað tykist annars vera torført, at kasta seg út í fel-

agsarbeiði, tí tað er tíðarkrevjandi. Men fyrimumir- nir við tí verða gloymdir, sigur Jan Mortensen, sum vísir á evropeiska havbún- aðarfelagið, sum dømi.

– Har sita nógv lond og avgera tað, sum fyriferst innan alivinnuna, men før- oyingar eru ikki við. Av- gerðirnar flúgva omanfyri høvdið á okkum og vit sita ikki við tað borðið, har tær vera tiknar, sigur hann.

Tað er ein fatan av, at vit hava nóg mikið við okkum sjálvi, og tí tíma vit ikki at brúka tíð til nakað annað.

– Tað er eitt av endamá- lunum við hesum degnum, at vit skulu brúka tíð saman og harvið eisini fáa impulsir frá øðrum. Tað gevur kanska áráði til at fara við- ari, sigur Jan Mortensen.

– Tú kanst siga, at tað er ein roynd at skap eitt vinnu- umhvørvi í Føroyum, legg- ur hann afturat.

Stjórin í Vinnuhúsinum staðfestir, at tann fyrst vinnu- dagurin eydnaðist væl, og at hann heldur fram.

– Tað er einki at ívast í, at vit gera tað aftur næsta ár, og so fáa vit at síggja, um tað skal halda á júst so- leiðis. Dagurin var bygdur upp um at ársins virkið

skuldi kjóast, men um tað verður leisturin framyvir ber ikki til at siga nú. Hugsotið við ársins virkið heldur eisini fram, men heldur ikki tað er av- gjørt, um tað verður júst á henda hátt.

Nógvir fyrilestrar vórðu hildnir og tað hevur givið teimum nógvu áhoyrarun-

um gott at byggja víðari á.

– Vit góvu fyrilestrarhald- arunum nøkur evni, sum teir røddu um og tað eru vit sera væl nøgd við, tí har vóru nógvir áhugaverdir fyri- lestrar. Asgar Aamund er sera áhugaverdur at lurta eftir, tí hann hevur drúgvar royndir.

– Meiningarnar kunnu vera kontantar, men hann hevði ein greiðan boðskap

at bera, til dømis um sam- anhangin millum evrope- iska vinnulívið og politisku skipanina í ES. Tað var sera áhugavert, men tað var tann parturin um okkara stöðu, sigur Jan Mortensen, stjóri. Sosíalurin var við til vinnudagin, og vit fara í komandi bløðum, at gera meira við onkrar av fyri- lestrunum, sum vóru hildnir fríggjadagin

Kjartan Kristiansen, stjóri á Menningarstovuni, helt ein sera áhugaverdan fyrilestur um framtíðina uttan ein heimamarknað Mynd: Jens Kristian Vang

Teir tóku lógvatak fyrri at fáa dagin upp at standa Vilhelm M. Johannesen og Jan Mortensen og væl eydnaðist ... Mynd : Jens Kristian Vang

– Eitt herðaklapp til okkum øll

– Øll, bæði bygdin og starvsfólkið, eru errin av, at Havsbrún, sum tað fyrsta virkið nakrantíð varð kosið sum árs- ins virkið í Føroyum, sigur Bergur Poulsen, stjóri á Havsbrún. – Vit taka tað, sum eina viðurkenning fyrri tað íkast, sum vit geva samfelagnum, sigur Bergur Poulsen, stjóri

SVEINUR TRÓNDARSON

Sum fyrsta føroyska virkið nakrantíð, vað Havsbrún fríggjadagin kosið sum árs- ins virkið. Bergur Poulsen, stjóri, tók móti heiðrinum, og hann er errin um, at hansara virkið er vorðið tað fyrsta í røðini.

– Vit taka tað, sum eina viðurkenning fyrri tað íkast, sum vit geva samfelagnum, bæði lokalsamfelagnum og tí stóru heildini, sigur hann.

Býurin og virkið eru tætt knýtt at hvør øðrum og tað er ikki sørt, at fuglfirðingar eru emir av, at júst teirra virkið var kosið.

– Tað hevur ávísan týd- ning fyrri bygdina og fyrri starvsfólkið, og tað gevur einum áráði at halda á, sig- ur hann.

Gloyma týðningin vinnulívið hevur

Stjórin á Havsbrún sigur við Sosíalín, at hann er fegin um hetta nýggja tiltakið.

– Vit hava lyndið til at gloyma týðningin, sum vinnulívið hevur fyrri før-

oyska samfelagið og tað er galdandi fyrri vinnuna sjálva, men so sanniliga eis- ini fyrri fjølmiðlarnar. Eg haldi, at tað er ov lætt at klikkja niður á vinnulívið, tá tað ikki gongur nóg væl og gloyma tað, tá tað gong- ur væl, sigur Bergur.

Vinnan er týðningarmikil partur av føroyska samfel- agnum og tað eigur at vera virðismett eitt sindur hægri, heldur hann.

Fleiri styttri fyrilestrar vórðu hildnir og m. a. segði Finnbogi Arge landsstýris- maður, at vinnan eftir hans- ara tykki blandar seg alt ov lítið upp í samfelagskjakið. Hesum er Bergur Poulsen lutvíst samdur við honum í.

– Tað er rætt. Sjálvandi skal vinnan blanda seg, men tað skal ikki vera so, at hon alla tíðina rópar um alt, sum rørir seg. Tað skal gerast seríøst og við skili. Búskap- ar- og vinnupolitikkin haldi eg saktans, at vinnan kann tosa við um, men so eru eisini onnur meira viðkvom mál, sum vinnan ikki eigur at nerta, sigur Bergur Poul-

sen.

Úr vøggju í grøv

Tá fólk hoyra navnið Havs- brún munnu tey flestu hugsa um lýsi og fiskamjøl, men hóast tað er ein stórus partur av virkseminum, so er Havsbrún eisini annað enn tað.

– Vit hava altíð tykist við hasi virkisøkini, men takast við so øgiliga nógv annað enn tað eisini, sigur Bergur.

Hann vísir á, at teir eisini hava skip og eru við í laks- aframleiðslu frá smolti til lidna vøru.

Men høvuðsøkið er og verður framleiðslan, sum virkið byrjaði við, men tað er eisini ein neyðugur partur.

Havsbrún er ein av teim- um stóru fòðurframleiðar- unum, og tann framleiðslan er jú alneyðug skal lív hald- ast í alivinnuni.

Men er tað kortini ikki at ganga ímóti tíðini, at brúka fisk, sum kann brúkast til matna, til mjøl, lýsi og fòð- ur?

– Vit hava roynt at virka

Jan Mortensen, stjóri í Vinnuhúsinum handar Bergi Poulsen skjalið sum sigur, at Havsbrún er »Ársins virkið 2000«

Mynd: Jan Müller

fiskur.

Jøvn menning

Tá vit spyrja Berg um málsetningin fyrri virkið sigur hann, at høvuðsmál- setningurin er at hava eina javna menning av virkinum soleiðis, at tað alla tíðina er kappingarført.

– Vit royndu alla tíðina at betrað um tað vøruútbóðið, sum vit hava. Vit hava ikki

havt fyrri neyðini, at fara í holt við nýggjar framleiðsl- ur, men hava harafturímóti roynt at spjaða virksemin, so vit hava betri grundarlag at byggja á. Tað ætla vit at halda fram við, soleiðis at tey 100 starvsfólkini á virk- inum hava eina framtíð her, sigur Bergur Poulsen at enda.

Havsbrún ársins virkið

Eins og í øðrum londum er eisini føroyska vinnan farin at kjósa ársins virkið í Føroyum. Hetta varð fyrstu ferð gjørt fríggjadagin og Havsbrún var tað fyrsta, sum fekk heiðurin

Føroyum.

Samstundis hevur virkið alla tíðina ment seg við áhaldandi og stórum nýløg- um.

Framleiðslan hevur øll ár- ini síðan byrjan verið fiska- mjøl og fiskalýsi, og rávør- an, sum virkið brúkar er út- vegað í kapping við virkir, sum viðhvørt liggja betri fyrri enn Havsbrún, sigur dómsnevndin.

Hóast umstøðurnar við- hvørt hava verið ímóti, m. a. við, at tilknýti er millum skip og verksmiðjur aðra- staðni, so hevur virkið í Fuglafirði kortini megnað at fylgja við, t. d. við at vísa útlendskum skipum aðrar

tænastur, sum tey kunnu fáa samstundis, sum tey leggja veiðuna upp hjá Havsbrún.

Aðrir marknaðir opnaðir

Sjálðan gongur eftir vild í langa tíð í senn, tí umstøð- urnar úti í heimi broyta seg javnan. Í so máta hava vit føroyingar ikki so nógv at

siga, tí vit eru bert ein lítil dropi í tí stóra havinum.

Kortini er Havsbrún ikki smokkað burtur ímillum og tað heldur dómsnevndin, er vert at leggja dent á.

– Gjøgnum árinu hevur Havsbrún víst, at virkið megnar at umstilla seg til nýggjar umstøður og marknaðir. Tá alingin vaks,

fór virkið undir fòðurfram- leiðslu. At virkið í dag hevur ein marknaðarpart upp á 50 prosent, í kapping við stórar útlendskar kapping- arneytar talar fyrri seg. Sam- stundis verður fòður útflutt til Skotland, so nógv sum tollkvotur Føroya loyva, sigur dómsnevndin.

Harafturat leggur dóms-

nevndin dent á, at virkið hevur verið við til at fíggjað ein part av alivinnuni og eisini tryggjað, at størst parturin av alivinnuni enn er á før- oyskum hondum.

Virkið og nærumhvørvið

Tey, sum kenna Havs- brún, vita, at, at virkið hevur stóran týðning fyrri ta bygd - ella bý - tað liggur í.

Fuglafjørður og Havs- brún er so at siga óloyslig frá hvørjum øðrum og gongur tað væl hjá Havs- brún, so gongur eisini væl í Fuglafirði.

Tað er ikki bara fiska- nøgdin, sum kemur upp á land í Fuglafirði, sum hevur stóran týðning, tí eisini tað, sum fylgir við, at skipini koma at landa, sum skapar ringvirkning- ar í nærumhvørvinum.

Hvat ársúrslitið viðvík- ur hevur felagið einki at smæðast yvir, tí seinastu trý árinu hevur úrslitið samanlagt ligið um tær 80 milliónirnar.

Nógvur peningur hevur runnið um kassan í Fugla- firði, tí í sama tíðarskeið- ið hevur umsetningurin hjá Havsbrún sníkt seg upp um milliardina - fyrri øll trý tíðarskeiðini, væl at merkja - og tað er ikki smávægis peningur. Og tá er tað ikki tikið við, sum virkið annars hevur givið umráðnum at arbeiða við.